

kort geding

THEATER

Book burning

Vanavond in Kaaitheater op het
Kunstenfestivaldesarts

★★★★☆☆

We weten te veel. We geloven dat er nog zoveel potjes bedekt blijven, maar ze vallen in feite allemaal in te kijken op internet en in massa's onthullende boeken. Wikileaks gooide er nog eens duizenden weetjes bovenop. Wat hebben we daaraan? Wat doen we ermee?

Theatermaker Pieter De Buysser vraagt het zich af in *Book burning*, een monoloog die hij afsteekt als een poes. Niet zomaar een poes, maar die van quantumfysicus Schrödinger: ze werd in een kist met blauwzuur gestopt, en het enige wat er wetenschappelijk over te zeggen viel, was dat ze zowel dood als levend was.

Een paradox, dus. Zekerheid en onzekerheid. Onthulling en verhulling. Kennis en kunst. Het zijn schijnbare tegenstellingen waar De Buysser zijn hele vertelling op bouwt. Met pretoogjes lapt hij ze telkens weer samen. Hij bevraagt de staat van onze verlichtingstraditie: wat helpt ons bij die hang naar het ultieme weten?

De verpersoonlijking van dat streven is het personage Sebastian. Indignado, wiskundige, allesweter. Hij heeft de code tot het leven ontcijferd, kan via DNA-analyse zelfs de toekomst voorspellen. Zijn buik geeft licht, rond zijn hoofd zwermen de motten. Bizar? Nee, gewoon een van De Buysers klassieke sfinxfiguren. Ze kristalliseren zowel een filosofische traditie als een politieke interpretatie, maar zijn ook gewoon fabelfiguren in een heel toegankelijk verhaal. Ze maken De Buysser met de jaren telkens eenvoudiger, en spitser tegelijk. Want dat is wat hij is in het Vlaamse podiumland: niet

de meest gezegende acteur, wel de meest gelaagde performer. Hij heeft iets te vertellen.

Het teveel aan tekst dat daardoor dreigt, compenseert het kunstwerk van Hans Op de Beeck op scène: een antieke kist, al even eenvoudig en spits. Er klappen allerlei schuifjes uit, er rijzen minuscule kamertjes en bergtoppen uit op. Een wonderkist. Het schrale licht dat erop valt, maakt van al die scènetjes askleurige relictien, dode materie, *nature morte*.

Het harmonieert mooi met de boekverbrandingen in De Buysers verhaal. Kennis die in vlammen opgaat, is hier geen ramp, wel een bevrijding. Net zo rekent *Book burning* af met het expliciete politieke theater van de vele weetjes. De Buysser verkiest de utopie van de levende onzekerheid, het open geloof in de toekomst. Is er vandaag iets politiekers? Weten wij veel.

WOUTER HILLAERT